

Γράφει ο **Ανάποδος**

Το μήνυμα της επιστράτευσης των απεργών στην ηλεκτροπαραγωγή έπεσε σαν ηλεκτροσόκ στην πόλη. Όχι, γιατί δεν το περίμεναν, αλλά ακριβώς γιατί όλοι ήξεραν ότι η κυβέρνηση πολύ σύντομα θα προχωρούσε σε αυτό το μέτρο. Η ομοσπονδία εργαζομένων στην ενέργεια ΓΕΝΟΕ ΚΕΗ (Γενική Ομοσπονδία Εργαζομένων στην Κρατική Εταιρεία Ηλεκτρισμού) είχε εμπειρία από τέτοιους αγώνες, αν και παλιότερα. Ήταν το 1992 όταν μετά από πολυήμερη σκληρή απεργία, η κυβέρνηση του Κ. Μητσοτάκη προχώρησε σε επιστράτευση και έβαλε και τα ΜΑΤ μέσα στις μονάδες. Εξήντα απεργοί είχαν απολυθεί, μεταξύ των χιλιάδων που αγνόησαν τα φύλλα επιστράτευσης, ενώ μερικοί είχαν πηδήξει ακόμα και μέσα στους ταμιευτήρες των υδροηλεκτρικών μονάδων για να εμποδίσουν την έναρξη λειτουργίας τους. Υπήρχε κίνδυνος να σκοτωθούν... Μετά την πτώση της κυβέρνησης Μητσοτάκη, οι απολυμένοι γύρισαν περήφανοι στη δουλειά τους, ενώ τα μέτρα γύρισαν από κει που ήρθαν.

Έχοντας αυτές τις εμπειρίες και παρότι είχε μεσολαβήσει χρόνος πολύς ενός συναινετικού συνδικαλισμού, μπροστά στις νέες συνθήκες και με την αριστερή αξιωματική αντιπολίτευση να έχει αναδείξει την μάχη της ΚΕΗ σε κορυφαία αναμέτρηση, ο κόσμος αντέδρασε. Μόλις έγινε γνωστή η επιστράτευση, οι καμπάνες στις πόλεις και τα χωριά της Δυτικής Παρεδονίας άρχισαν να κτυπούν. Ο κόσμος βγήκε στους δρόμους, οι απεργοί έτρεξαν στις πύλες των ατμοηλεκτρικών εργοστασίων, εξάλλου η συμμετοχή και την τέταρτη μέρα ήταν 90% στους μουτζούρηδες των ορυχείων και των μονάδων παραγωγής (κι ας ήταν χαμηλά στην Αθήνα). Η απόφαση μία: η επιστράτευση δεν περνά. Τα φύλλα πορείας δεν θα φτάσουν στους απεργούς κι όσα φτάσουν θα αγνοηθούν.

Δεν ήταν επαναστάτες να στήσουν οδοφράγματα και να κάνουν εργοστασιακά συμβούλια. Ασυπακοή έκαναν. Σε όλες τις πόλεις της Δυτικής Παρεδονίας τα αυτοκίνητα μπήκαν κάθετα στους δρόμους, ειδικά γύρω από τα αστυνομικά τμήματα, τα κρατικά κτίρια και τις μονάδες της ΚΕΗ. Έτσι κανείς δεν μπορούσε δώσει τα φύλλα πορείας. Στις πύλες των εργοστασίων

συγκεντρώθηκε ένα ετερόκλητο πλήθος κι έφραξε τις εισόδους με κάτι που έμοιαζε περισσότερο με ένα καλοκαιρινό πανηγύρι, παρά με αγωνιστική συγκέντρωση. Γιαγιάδες και παππούδες, γυναικόπαιδα, σουβλάκια και χάλκινα, τραγούδια και απόφαση. Τα συνδικάτα αποφάσισαν να κηρύξουν προειδοποιητική 24ωρη πανελλαδική απεργία για να αποσυρθεί η απόφαση της επιστράτευσης και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης κάλεσε το λαό να βγει στους δρόμους σε έναν ανένδοτο Ιουλιανό νέας εποχής.

.....

Όταν ξύπνησα το πρωί, το ραδιόφωνο έλεγε πως η ΓΕΝΟΕ ΚΕΗ είχε σταματήσει την απεργία και θα συνεχίσει με άλλες μορφές. Ο αρχηγός της αριστερής αξιωματικής αντιπολίτευσης τόνισε πως η πρωτοβουλία για τη συγκέντρωση 120 βουλευτών για το δημοψήφισμα που δεν μπορεί να γίνει πάει πολύ καλά. Την ίδια ώρα η απεργία που μπορούσε να συνεχιστεί είχε σταματήσει. Ο θυρωρός της ΓΣΕΕ μάταια περίμενε και σήμερα την ηγεσία των συνδικαλισμένων εργατών να δώσει σήμα ζωής.

Τελικά, η ιστορία σπασίματος μιας επιστράτευσης ήταν όνειρο θερινής νυκτός. Ή μήπως πάλι όχι.